

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สำนักงานสติ๊ดแห่งชาติ เป็นส่วนราชการที่รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำสำมะโนในประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523 ซึ่งเป็นโครงการใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง ได้นำเทคโนโลยีของการสำรวจจากตัวอย่างมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละ เอียด เพิ่มเติบ เกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของประชากรและข้อถายเคหะ ส่วนข้อมูลหลักด้านประชากรได้ทำการแจงผู้อยู่อาศัยครบทั่ว ภาครัฐจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมกับระดับความถูกต้องและเชื่อถือได้ตามที่กำหนดของตัวแปรที่นำมาศึกษา พร้อมทั้งเบริยบ เทียนคำใช้จ่ายในการจัดทำสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523 กับคำใช้จ่ายที่ประมาณขึ้นตามขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

จากการคำนวณขนาดตัวอย่างของตัวแปร เชิงปริมาณและคัวแปร เชิงคุณภาพ ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ โดยกำหนดขนาดของความผิดพลาดในการประมาณค่าพารามิเตอร์ไว้ เกินร้อยละ ±5 ด้วยความน่าจะเป็น .95 สามารถลดลงจากเดิมได้เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นตัวแปรศาสสนาระดับต่ำ ในเรื่องศาสนา และตัวแปรการใช้เชื้อเพลิงประเภทไฟฟ้าและไม้ (ใช้ไฟฟ้ามากและใช้ไม้เป็นอันดับรอง) ในเรื่องการใช้เชื้อเพลิงในการทุกต้ม ซึ่งคำนวณได้ขนาดตัวอย่างมีค่าสูง เนื่องจากประชากรที่มีลักษณะนี้มี เป็นจำนวนน้อย ตั้งนั้นหน่วยงานใดหรือผู้ใดที่สนใจจะศึกษาประชากร 2 ลักษณะนี้ จะต้องใช้สัดส่วนตัวอย่างถึง 40.82% สำหรับตัวแปรศาสสนาระดับต่ำ อีก 38.36% สำหรับตัวแปรการใช้เชื้อเพลิงประเภทไฟฟ้า ไม้ ซึ่งต้องใช้งบประมาณและทรัพยากรทั้งหมดอีก 7% เป็นจำนวนมากในการเก็บรวบรวมข้อมูล แต่ถ้าเป็นการสำรวจที่มีขอบเขตจำกัด ไม่กว้างนัก หรือสำรวจเป็นบางห้องที่เท่านั้น ก็อาจสามารถทำได้ สำหรับโครงการสำมะโนประชากรและเคหะเชิงมีขอบเขตจำกัด หัวเรื่องอาณาจักร การใช้ขนาดตัวอย่างสูง ๆ อาจไม่สามารถทำได้ด้วยทรัพยากรทางด้านงบประมาณและกำลังคนที่มีจำกัด ตั้งนั้นจึงต้องยอมให้การประมาณค่าพารามิเตอร์ของประชากร 2 ลักษณะนี้มีขนาดความผิดพลาดสูงกว่าร้อยละ ±5 ฉะนั้นการประมาณค่าใช้จ่ายจึงพิจารณาตามขนาดตัวอย่างที่มีค่าของลงมາช่องตัวแปรในเรื่องศาสนา และในเรื่อง

การใช้เชือเหลิงในการหุงต้ม

จากตารางที่ 4.2 และตารางที่ 4.4 แสดงค่าร้อยละของสัดส่วนตัวอย่างในแหล่งเรื่องของข้อมูล เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพตามลำดับ จากค่าต่าง ๆ เหล่านี้ได้นำมาแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดัง

กลุ่ม ก ได้แก่ ข้อความประชากรจำนวน 11 ข้อ และข้อความเทศจำนวน 15 ข้อ ซึ่งจะใช้สัดส่วนตัวอย่าง 5%

กลุ่ม ข ได้แก่ ข้อความประชากรจำนวน 2 ข้อ และข้อความเทศ 1 ข้อ ซึ่งจะใช้สัดส่วนตัวอย่าง 10%

กลุ่ม ค ได้แก่ ข้อความประชากรจำนวน 4 ข้อ และข้อความเทศ จำนวน 2 ข้อ ซึ่งจะใช้สัดส่วนตัวอย่าง 20%

การกำหนดขนาดของความผิดพลาดในการประมาณหาราเมียโดยร้อยละ ± 5 ด้วยความน่าจะเป็น .95 เป็นระดับที่สามารถยอมรับได้ในงานวิจัยทั่ว ๆ ไป ดังนั้นขนาดตัวอย่างที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับศูนย์ประทายดำเนินการประชากรและเทศของประเทศไทยในงานวิเคราะห์วิจัยทั่ว ๆ ไป

สำหรับการประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำมะโนประชากรและเทศตามขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ สามารถลดค่าใช้จ่ายลงจากเดิมได้ทั้งด้านการปฏิบัติงานสนับสนุน ด้านวัสดุ ที่ใช้ในงานสนับสนุน และด้านการประมาณผล ตั้งแต่สองเท่าในตารางที่ 4.14 (ตารางแสดงขนาดประมาณที่ใช้ตามขนาดตัวอย่างเดิมและขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ ร้อยละของงบประมาณที่ลดลง จำนวนงบประมาณต่อหน่วยต่าง ๆ) จะเห็นว่าบัญประมาณในส่วนที่ 3 (ส่วนแข่งขัน 20% ซึ่งเป็นขนาดตัวอย่างเดิม) สามารถลดได้ร้อยละ 24.58 35.52 และ 24.74 ของงบประมาณต่อหน่วยการปฏิบัติงานสนับสนุน ด้านวัสดุที่ใช้ในงานสนับสนุน และด้านการประมาณผล ตามลำดับ และลดได้ร้อยละ 25.45 ของงบประมาณส่วนที่ 3 ของทุกด้านรวมกัน ถ้าคิด เทียบกับงบประมาณทั้ง 3 ส่วนของทุกด้านรวมกันจะลดได้ร้อยละ 7.25 และร้อยละ 6.36 ถ้าคิด เทียบกับงบประมาณทั้งโครงการ ตั้งสูงไว้ในตารางที่ 5.1 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงงบประมาณซึ่งใช้ไปในโครงการสำนักในประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523
และร้อยละของงบประมาณที่หลงเหลือใช้ขนาดด้วยต่ออย่างที่ได้จากการวิจัย

ค้าน	งบประมาณที่ใช้ไป ในโครงการ สปค. 23	ร้อยละของงบ- ประมาณที่หลงเหลือ
งบประมาณทั้งโครงการ	107,696,820.50	6.36
งบประมาณทั้งหมดด้าน งานสนับสนุน วัสดุ และประมวลผล	94,478,216.92	7.25
งบประมาณเฉพาะส่วนที่ ๓ ของค้านงานสนับสนุน วัสดุ และ ประมวลผล	26,908,443.32	25.45

หมายเหตุ สปค. 23 หมายถึง สำนักในประชากรและเคหะ พ.ศ. 2523

ในการที่สำนักในประชากรทุกครั้งจะต้องใช้งบประมาณและทรัพยากรด้านอื่น ๆ เป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้นทุกปี เพื่อจะจากจำนวนนวนประชากรและจำนวนครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นการใช้ขนาดด้วยต่ออย่างที่หลงเหลือ เกิดจากจำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นการลดค่าใช้จ่ายในท้องที่นอกเขตเทศบาลและกรุงเทพมหานครเท่านั้น เนื่องจากในเขตเทศบาลได้ทำการลงมืออย่างครบถ้วน ถ้ามีการศึกษาเพิ่มเติมในท้องที่ในเขตเทศบาลทั้งหมด เพื่อหาขนาดด้วยต่ออย่างสำหรับข้อมูลรายละเอียด เพิ่มเติม เกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของประชากรและข้อถาม เคหะ ก็อาจสามารถลดค่าใช้จ่ายได้อีกส่วนหนึ่งและหวังว่างานวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ได้ไม่มากก็น้อยสำหรับผู้วางแผนงานโครงการสำนักในประชากรและเคหะที่จะทำครั้งต่อไปในปี พ.ศ. 2533